

Caj'ng Kozec

številka #03

DNEVNIK TABORNEGA DOGAJANJA

15. avgust 2007

ŠOKANTNO KDO IMA PRAV?

GOLTE, TOREK, 14.08.2007: V uredništvo Kozeca smo od anonimne osebe prejeli podatek, da je Kebrova luknja globoka 130 metrov in ne 111, kot vztrajno zatrjuje vodja tega tabora, kancler Klemen. V glavah novinarjev se poraja dvom, kdo ima prav, kajti nedopustno je, da bi si Klemen vso stvar preprosto izmislil in nekatere skupine celo ogoljufal ene točke. Če je do tega prišlo, taboriščniki pričakujemo iskreno opravičilo in primerno nagrado.

V GLOBINAH – 1. DEL

Jame so eden redkih še neraziskanih kotičkov našega planeta Zemlje. Večji del površja je že raziskan, pod zemljo pa lahko še vedno najdemo kotiček, kamor še ni stopila človeška noga. Sicer se jih človek na takšen in drugačen način poslužuje že od začetka svojega obstoja. Jamski ljudje so v njej živeli (npr. Potočka Zijalka), med vojnami so bile skrivališče za prebivalce, nekatere pa so uporabljali tudi kot hladilnice, v pogostejših primerih (še posebej pred nekaj leti) pa marsikje žal le še odlagališče odpadkov.

V preteklosti so se ljudje jam bali. Ena od najpogostejših pripovedk govori o dekli, ki je z volom padla v vanjo, voda pa je potem na površje prinesla jarem. Verovali so v obstoj hudiča in zmajev, ki naj bi živeli globoko v brezni in jamah, meglica, ki se dviga, pa je bila po njihovem prepričanju zmajeva sapa. Zaradi takšnih in podobnih verovanj so jame začeli raziskovati relativno pozno.

Po zadnjih podatkih v Sloveniji beležimo približno 8.000 raziskanih jam, njihovi podatki (vključno z načrti) so zbrani v katastru Jamske zveze Slovenije v Ljubljani. Popis raziskane jame vsebuje natančen načrt s popolnimi dimenzijami in vse dodatne materiale, kot so razne meritve in fotografije. Največ jih je na matičnem krasu (Primorska in okolica), čeprav tudi visokogorski kras ne zaostaja veliko. Z velikim številom jam se lahko pohvali Kanin, na katerem je ravno zaradi slednjih turno smučanje zelo nevarno.

Če smo prej omenili področje, ki je z jamami kar preresetano, je prav, da omenimo tudi najglobljo jamo - Čehi 2. Ime so ji dali Italijani, ki so med raziskovanjem srečali Poljake, za katere so mislili, da so Čehi. Prav Poljaki so jamo prvi odkrili, a ker so jih naši sosede zamenjali s Čehi, so jo poimenovali po njih. Jama Čehi 2 je tako globoka, da bi vanjo lahko postavili celo ljubljansko stolpnico (kar 1500 metrov).

Okoli globljih jam so velike zaplate mahu, ker se iz njih dviga vlaga. Lahko bi rekli, da jame dihajo, ker se topel zrak dviga. To je še posebno vidno pozimi, ko se zaradi toplega zraka sneg topi, zaradi česar jo tudi najlažje odkrijemo. V njih je temperatura stalna vso leto, nizke temperature pa so največji sovražnik jamarjem, saj jim ob daljšem mirovanju grozi podhladitev.

Ta. K.

IZJAVA 11. URE DNEVA

Lea: Aš jutri pride k oni skupini nek pastir pa bi blo pametno tamalga Pauška enkrat brcnat v rit, da bi mal posnel.

KOT GOBE PO MONSUNU

Če naj bi držalo reklo, da po dežju gobe rastejo, so gozdovi na Golteh izjema. Dežuje, dežuje in še kar dežuje, nato se pokaže sonce- gob pa od nikoder. Zato bi lahko rekli, da gobarska skupina, ki jo sestavljajo Anja Kotar in Lea Renar ter njuna mentorica Samar Al Sayegh Petkovšek, nima kaj za delat. Ko smo se jim mi, novinarji, pridružili na terenu (to ni fer, mi pa delamo kot črnci ...), so včeraj za vsak slučaj skupaj z izkušenim jamarjem, g. Bernardom Štiglicem, za gobami pogledali še v Kebrovo luknjo, vendar gob tudi tam ni bilo.

Raziskovalke pravijo, da so nekaj gobic vendarle našle v prejšnjih dneh in da so jim tudi že uspešno določile vrsto. V prihodnjih dneh bodo nadaljevale z iskanjem po bližnjih gozdovih, in kdo ve, mogoče tudi one naletijo na kravo Stanko, ki jim bo pokazala pot do gob. V tem primeru, Gobarke, pa naj vam namignemo, da bi se tudi nam vsem prilegla kakšna gobova župca ...

OSEBNE IZKAZNICE

Jožica Zajc
 Rojena: 16. 2. 84
 Kraj: Črnomelj
 Status: Samski
 Konjiček: Spanje
 Naj filmi: Art filmi
 Naj glasba: Rock in 80-a

Omar Naber (Zoran Pavšek)
 Rojen: 19.11. 61
 Kraj: Velenje
 Status: zvezan
 Konjiček: Skakanje na 5m trampolinu
 Naj filmi: Sreča na vrvi
 Naj glasba: Chill

Simon Macuh
 Rojen: 8.8. 300 BC
 Kraj: Potočka zijalka
 Status: Patriarhat
 Konjiček: Morski
 Naj filmi: Odiseja 2001 (prvih 15 minut)
 Naj glasba: Turbo Drum

IZJAVA 12. URE DNEVA

Zoisova štipendista ob branju turistične ponudbe v Kozecu: Zakaj je to v angleščini, ko jaz itak ne razumem.

KOMENTAR: Ko so Zoisove štipendije razdeljevali ni bilo treba čist nč v angleščini znat.

REZULTATI ORIENTACIJSKEGA POHODA

Za voljo pretrpelih muk, naporov in pogriženih kolen ter osuplih izrazov na obrazih udeležencev orientacijskega pohoda se je vodstvu tabora zmečalo srce. Kljub temu da niso obljubljali nobene nagrade, so si premislili in podelili diplome ter bogate nagrade, ki jih je sponzoriral generalni pokrovitelj Coca-Cola Co. Zaradi potrebnega časa za prevoz praktičnih nagrad iz tujine, le-teh taboriščniki, kljub temu da so jim bile obljubljeni in so si jih pošteno zaslužili, še niso dobili. Upamo pa, da bo pošiljka kmalu prispela.

Rezultati orientacijskega pohoda pa so bili sledeči:

Peta skupina, katere člani so bili Tjaša Vidmar, Tim Kern, Vesna Treven, Špela Podjed, Nika Anžiček in Diana Drev si je prislužila diplomo za **naj šiserje**. Članom skupine je kljub neverjetnemu tempu (pot so namreč prehodili v pičlih 131 minutah) uspelo tudi odlično streljati, saj so na tem področju pometli z vso konkurenco. Pri streljanju v tarčo so dosegli odlični rezultat in zbrali neverjetnih 305 točk. Za uspeh jim iskreno čestitamo. Čestitamo. Poleg diplome pa so si zaslužili tudi praktično nagrado – stekleničko coca-cole s šestimi slamicami.

Če smo prej poudarili, kdo je pot prehodil najhitreje, je prav, da povemo tudi to, kdo je bil najbolj počasen - se pravi **najbolj radoveden**, saj ga je zanimalo prav vse, kar je ob poti. Nagrado za najbolj radovedne si je priborila druga skupina (Živa, Ina, Lojz, Barbara in Matjaž), ki je za pot potrebovala kar 167 minut. Vodstvo tabora se je odločilo, da jim diplomo raje pošlje kar po klasični pošti, saj bi prihod članov ekipe do podeljevalcev nagrad trajal preveč časa. Nagrada, ki so si jo prislužili, je bila prav tako steklenička coca-cole, tokrat s petimi slamicami.

Nekateri pa se zjutraj očitno niso dovolj najedli. Tem se je tako mudilo na cilj, da so eno kontrolno točko kar spustili. Nagrado za **najlačneje** so tako dobili člani prve skupine: Tajda Kolšek, Blanka Malus, Miha Klemenčič, Edo Lakič in Lea Renar. Praktična nagrada pa je bila obratna – častiti so morali eno coca-colo, število slamic pa naj sami izberejo.

Seveda se je poznalo tudi to, da je med nami kar nekaj Zoisovih študentov, ki pač vedno hočejo vse vedeti. Ampak nekdo pač mora zmagati, največ točk so zbrali Tajda Lepko, Darko Šabič, Maša Kovač, Maja Mikuž in Emanuel Vida, ki so prejeli diplomo za **naj točkarje**.

Naši mladi raziskovalci zelo radi plešejo, samo nekaterim pa gre ples zelo dobro od rok, oziroma če smo malce bolj natančni - od nog. Diplomo za **naj koreografe** so tako prejeli Alja Kočever, Tomaž Perčič, Miša Vidmar, Anja Kotar, Mateja Fakin in Petra Šterbenk, vendar je prispevek slednje k dosežku skupine ničn, saj je že takoj na začetku pohoda sodelovanje zaradi zdravstvenih težav odpovedala, vodstvu tabora pa je ob morebitnem neupoštevanju njenih muh (težav) grozila s posredovanjem očeta Emila. Ker pa ta grožnja ni padla na plodna tla, je zagrozila tudi z mamo Vlasto. Kaj pa nam je preostalo drugega, kot evakuacija? Konec dober, vse dobro!

KOZECOV NATE-ČAJČEK

Išče se najbolj unikatni BOŽIČEK!!!

Vaša naloga je narisati, napleskati, nakracati ali kako drugače ustvariti najbolj unikatnega Božička.

Nagrada neprecenljiva. (Glej sliko.)

Predlagam, da se dela lotite resno in zavzeto, če ne, vas bo Edi prehitel.

PRAVILA:

- Božiček je lahko takšen ali drugačen, predvsem pa naj bo VAŠ in čimbolj izviren.
- Format lista naj bo 13,65x 15,18, z možnostjo odstopanja do 10cm.
- Dovoljene tehnike: olje na platnu, tuš, oglje, kreda, glina, šminka, barvica za oči, voščenke, barvice, izjemoma tudi kuli.

Zadnji rok oddaje je sreda ob 13.85 v uredništvo Kozeca. Zmagovalec bo znan enkrat do konca tabora.

IZJAVA 13. URE DNEVA

Jure: A se lahko tudi mentorji prijavijo na kviz?
Lea: Ne! Pa tudi novinarji se ne morete, ker ste ¾ vprašanj že videli in bi bilo NEHIGIENSKO.

JURČY NA DROBTINI ČIPSA

NAPISANO OD: JURE SALOBIR, TIM KERN, JOŽICA ZAJC

(Opomba pisateljev: Zgodba temelji na bralčevem lastnem dožemanju njene vsebine)

Bila je noč! Bil je dež! In Bog je rekel: „Naj bo Jurčy!“ In bil je Jurčy! In hitro je bil moker. Ves premražen, nebogljn in skrušen, se je v tej divji noči zatekel pred vrata gradu Golte. Komaj se je še držal na nogah, in s hudimi napori je sedemkrat potrkal: TOK TOK TOK TOK TOK TOK TOK. Kmalu za tem se mu je nekdo sedemkrat zadril nazaj: „Kdo je? Kdo je? Kdo je? Kdo je? Kdo je? Kdo je? Kdo je?“ In z raskavim glasom je Jurčy sedemkrat odgovoril: „Jst sm! Jst sm! Jst sm! Jst sm! Jst sm! Jst sm! Jst sm!“ Zaslíšali so se koraki in mrkogledi butler atletske postave velikosti meter petdeset je odprl vrata. Z grobo krettnjo je nakazal proti notranjosti in grobo rekel: „VSTOPITE, ampak enkrat, ne sedemkrat, ker imam že dovolj ponavljanja!!!“ Jurčy je skrušeno pogledal proti strah vzbujajočemu gostitelju in se globoko zamislil, če bi res VSTOPIL. Z utrujenimi očmi je oplazil nevarno nagibajočo se gondolo, ki je bila pred nekaj stoletji prava inovacija in je celo prevažala izgubljene pripadnike človeške rase v grajske sobane, sedaj pa že leta in leta nedelujoča razpada na preperelih kablích, katerih moč je vzdrževala pajčevina, domovanje pa so si v njej uredili mrhovinarji. Globoko je zavzdihnil in se tresočih hlač podal v notranjost temačne zgradbe.

S silno težavo je prehodil sto in eno stopnico prekrito s pravim krznom sto in enega dalmatinca s sto in eno piko. Pred njim so se razprostrla gromozanska stara gromozanska napol črvida hrastova vrata. VSTOPIL JE! Le sij petrolejke iz prešnjega stoletja je osvetljeval ploščico z napisom: SOBA 101. Seveda ni bilo v njej nič groznega, a če upoštevamo dejstvo, da je bila tik poleg nje nekdanj znamenitega, prečastitega kvazi pevca Janusa Plestenjakovskega SOBA 102, si lahko le predstavljamo, kakšne travme je doživljal ubogi Jurčy. Komaj se le vlegel na starinsko posteljo z zelo mehkim (res res zelo mehkim) jogijem, je v sobo vstopil mrkogledi butler in sporočil: „GOSPODAR VAS PRIČAKUJE!“

Stopala sta po zavutih stopnicah, mimo vitrin s temnimi predmeti črne barve. VSTOPILA sta v veliko, razsvetljeno, toplo sobano, v kateri je na kavču pred kaminom sedel gospodar. Z raskavim glasom je razodel svojo identiteto: „Sem gospodar tega gradu in posestva. Recite mi Thimotheus.“ Ob omembi imena pred njim sedečega zloglasnega zločinca, ki je prijazno srebral kavo in njuhal tobak, je Jurčy zakričal: „AAAAAAAAAAAAAH!“ in nenadoma omedlel. Thimotheus pa je spustil iz sebe grozen smeh: „MUAHAHAHAHAHA!!!“ kajti za Jurčyja je imel pripravljen grozno hudoben in nadvse zloben načrt. Pod žimnico postelje mu je nastavlil drobno, najdrobnejšo drobtino drobnega čipsa, ki ga je hranil za posebne priložnosti. Jurčyja je položil na posteljo. Takrat so se njegove muke šele začele. Že tako nemiren spanec, poln nočnih mor zaradi travm iz otroštva, mu je le tega kratila tudi ta drobna, najdrobnejša drobtina drobnega čipsa. Ves v bolečinah se je Jurčy podal na lov za drobno, najdrobnejšo drobtino drobnega čipsa skrito med rjuhami. Po sedmih urah ki so se vlekly kot sedem let, ali bolje rečeno kot sedem stoletij, morda celo sedem tisočletij, je Jurčy med prstoma na levi roki držal drobno, najdrobnejšo drobtino drobnega čipsa, ki je prav omamno dišala. Jurčy je bil lačen! Ni bil le lačen, temveč LACEN, morda celo sestradan. Tako lačen, da bi lahko sedem volov snedel! Skušnjava je bila prevelika in pojedel je tisto drobno, najdrobnejšo drobtino drobnega čipsa. Po obilnem obroku, mu je bilo v želodcu prijetno toplo. Začutil je toplino domačega ognjišča, mehko domače postelje, svežino rjuhe, oprane s Perwolom Black Magic™. Začutil je sončne zarke, ki so sijali skozi napol zastrte žaluzije ter mu grelí čelo. Odprl je oči, se zbudil v svoji sobi, daleč stran od graščine na Golteh, z vrečko čipsa zraven glave in ugotovil, da so bile vse skupaj le rahlo neprijetne sanje. In tako je srečno živel do konca svojih dni. Thimotheus je umrl sedem dni kasneje, zaradi zloma sedmega vretenca, pri padcu iz sedmega nadstropja svoje graščine, ker se je spotaknil na drobni, najdrobnejši drobtini drobnega čipsa.

GLINAC JE CAR!

ANKETA - PRVI VTISI

Včeraj zvečer se je v jedilnici hotela Golte odvijal pravi pravcati reality kviz LEPO JE BITI MILIJONAR z Jonazom Žnj-e. Verjetno si ga bo marsikdo izmed nas zapomnil kot izredno komunikativnega in hudomušnega človeka, ki je od ene izmed mladih tekmovalk celo izvlekel samopotrditev, da je velik car.

Ker je pritegnil tudi veliko pozornost uredništva, smo za nas in za vas z njim po končani oddaji opravili kratek intervju, da bi ga malce bolje spoznali.

Njegovo pravo ime je Andrej Glinšek, ki je bil na preteklih taborih tudi mentor ene izmed skupin, letos pa na avdiciji za mentorja ni bil uspešen. Je pa zato Jonaz, v čigar kožo pa se je prvič prelevil - že pred ... hm ... včeraj? Da, marsikdo ne bi verjel, vendar to je bil njegov prvi nastop v vlogi voditelja kviza za mlade raziskovalce in raziskovalke. Vprašan za kviz sicer ni sestavljal sam, temveč jih je prejel od tabornega vodstva, priznal pa je, da je odgovore nanja poznal. Naše pametne tekmovalce, med katerimi kot voditelj ni izbral sebi najljubšega, je namerno zavajal (kar je rade volje priznal) in se med oddaji večkrat pozabaval iz njih.

Za prihodnje nastope v vlogi Jonaza Žnjja se še ne sekira, povedal pa nam je, da je vesel, da so Zoisovi štipendisti tako razgledani in veliko vedo (hvala, hvala, op.p.) in da bi bilo prav zaradi tega stopnjo težavnosti vprašan za naslednje kvize precej zvišati. (ja, valda, pa ka še, op.p.)

1. Kakšni so tvoji prvi vtisi o taboru?
2. Kaj je tisto, kar najbolj pogrešaš?

DIANA DREV, ALKEMIJA

Na taboru mi je zelo všeč, najboljša je soba ***** (op.112, da ne bo pomote). Všeč mi je delo v skupinah. Pogrešam pa sonček.

ŽIVA PETKOVŠEK, NOVINARSTVO

Vtisi so pozitivni. Vse je kul, razen pipe so čudne pa vremena ni tapravega. Pogrešam pa mamico in atija :)

EMANUEL VIDA, ALKEMIJA

Prvi vtisi po dobri, spoznal sem veliko novih prijateljev. Hrana je dokaj dobra, postelje so udobne. Najbolj pogrešam svoj računalnik.

MIHA PAVŠEK, NOVINARSTVO

Moji prvi vtisi so z a d o v l j i v i. Pogrešam svoj trampolin in svojo katano (op.samorajski meč za hude čase). Pogrešam tudi svoj PS2 in Venecijo (op.velenjski kafič).

ANJA KOTAR, KRASOSLOVJE

Všeč mi je disko, fajne sobe pa dobra hrana. Pogrešam svoj »poušter« (op. najprej smo jo razumeli, da pogreša poštarja :))

LEA RENER, GOBARSTVO

Všeč mi je delo v skupini in čokolino za zajtrk. S taboru sem zadovoljna. (op. bo kar tu ostala)

BLANKA MALUS

Všeč mi je dobra družba in super mentorji. Pogrešam pa svojega mačka Mikija.

SIMON MACUH, MENTOR

Ni mi všeč, da mi Petra tišči mikrofona pod nos (op. mi že vemo) pa da je treba na žurki čakati eno uro, da se začne plesati. Postelje so vredu, všeč mi je planinski zrak in vsi so taboriščniki. Pogrešam savno in masažo :).

DOBER GLAS SEŽE V DEVETO VAS

LEPO JE BITI MLADI RAZISKOVALEC/ TABORIŠČNIK

Deset tekmovalcev. Tri nagrade. En voditelj. Precej vprašanj. Hitri sudoku zelo lahke kategorije je namesto za tovrstne kvize značilnih hitrih prstov odbral trojico tekmovalcev, ki so se zoperstavili težkim vprašanjem. Prvo je hitro reševanje peresno lahkega sudokuja na stol poneslo Niko Anžiček ki se je brez (razmeram prilagojenih) zasilnih izhodov bolj ali manj brez težav prebila vse do vrha ter postala prva kandidatka za prvo nagrado. Drugi je na vroči stol sedel Emanuel Vida. Na stolu ni bil dolgo, saj je podcenjeval novinarsko skupino (skrajno neodpustljivo) ter tako nepravilno odgovoril že na prvo zastavljeno vprašanje. Tretja in zadnja (ostalih sedem tekmovalcev pač ni imelo sreče) je na vroči stol sedla Špela Podjed. Ona je s pomočjo zasilnih izhodov ter vode postala druga kandidatka za glavno nagrado, saj je prav tako kot Nika tudi ona pravilno odgovorila na vseh deset vprašanj. Med vsem tem zelo zelo napetim razmišljanjem sta za razvedrilo poskrbeli dve smešni v živo zaigrani reklami (Anti smrčalo ter Arf (pomivanje posode)). Pred odločilnim bojem (ne bojem, mesarskim klanjem) je na vročem stolu malo posedel še kancler Klemen, ki pa mu kljub 90% lastništvu vprašanj ni uspelo pravilno odgovoriti niti na sedem. V finalnem dvoboju »Nika vs. Špela« je že po prvem krogu zmagala Nika ter tako postala zmagovalka kviza. Vsem trem taboriščnikom ki se jim je uspelo prebiti na vroči stol so bile nato podeljene nagrade našega sponzorja, obljubljene pa so bile tudi večje nagrade (vikend paket na Golteh pozimi s smučarskimi kartami-1. nagrada ter enodnevni smučarski karti za Golte kot druga in tretja nagrada). Izročene bodo (pravi vodstvo). Skozi celoten kviz sta za dobro vzdušje skrbeli voditelj kviza, t.i. Jonas Žnj (Andrej Glinjšek) ter trkanje steklenic v »žiriji« (predvsem voditelj). Vsekakor dokaj zanimiv večer.

T.K.

ZMAGOVALKA

KLIC V SILI

SPODBUDNO OBČINSTVO

ŽIRIJA

